

20 minuts al marge

Cicle d'exposicions a cura de Bernat Daviu

13.03—06.09.2026

«Un joc de criatures»

Rafel G. Bianchi i Margit Kocsis

Amb la contribució d'Irene Pujadas

Bòlit La Rambla

«Aquí mateix en un altre lloc»

Víctor Balcells, Andrea Gómez, Will Lee,

Daniel Moreno Roldán i Sara Sadik

Bòlit Pou Rodó

1

«Maladaptive Daydreaming»

Elena Garrigolas

Amb la contribució de Mar Bosch

Bòlit Sant Nicolau

Inauguració, divendres 13 març de 2026, a les 19 h

Bòlit La Rambla, Bòlit Sant Nicolau i Bòlit Pou Rodó

El proper divendres 13 de març de 2026 a les 19 h al Bòlit La Rambla i, a continuació, al Bòlit Sant Nicolau i Bòlit Pou Rodó, tindrà lloc la inauguració del cicle expositiu “20 minuts al marge”.

Aquest cicle, comissariat per Bernat Daviu (Fonteta, 1985) està format per tres exposicions: «Un joc de criatures» al Bòlit La Rambla, «Aquí mateix en un altre lloc» al Bòlit Pou Rodó i «Maladaptive Daydreaming» al Bòlit Sant Nicolau.

El cicle

El cicle “20 minuts al marge” aplega tres propostes independents però amb un fil conductor comú que les enllaça com si fossin els capítols d’una novel·la coral. De fet, cada exposició es complementa amb un relat, escrit per Irene Pujadas, Victor Balcells i Mar Bosch, que amplia i potencia els imaginaris dels i les artistes, establint nous vincles entre obres i ficció.

Bernat Daviu parteix d’una notícia de l’agost de 2020 sobre una nena de quatre anys rescatada per un ferri turístic a alta mar, on hi va arribar en ser arrossegada pels corrents mentre es banyava enfilada en un unicorn inflable. Aquests vint minuts durant els quals va estar desapareguda es plantegen com un territori ficcional que podria donar peu a diferents lectures: i si, en realitat, la nena hagués decidit escapar-se? Qui no ha desitjat, en algun moment, desviar el curs de la història que li ha tocat viure?

És doncs, en aquest espai de ficció on es situen les obres dels diferents artistes. Unes obres que habiten els marges amb figures que desafien els límits imposats, qüestionen els imaginaris dominants i es reivindiquen en contextos desidealitzats o distòpics.

2

La influència de la marginàlia, el repertori d’elements escrits i, principalment, icònics, situats als marges de les pàgines dels llibres occidentals durant l’Edat Mitjana, és un altre dels referents a l’hora de concebre aquest cicle. Més enllà de la seva funció aclaridora, aquestes imatges i anotacions sovint oferien al copista una via d’escapament lúdica o satírica, amb les quals trencava la rigidesa del text principal.

Seguint aquest esperit més subversiu de la marginàlia, les tres exposicions reivindiquen la ficció com una eina per generar relats escapistes, metafòrics i alhora crítics amb la realitat, articulant un discurs compartit sobre identitat, resistència i memòria.

I, en darrer terme, una dada que torna a enllaçar amb el títol, vint minuts és el temps que la nena de l’unicorn va passar desapareguda, o que va durar la seva escapada al mar. Curiosament, un estudi recent diu que també és la mitjana de temps que un visitant passa en una exposició. Aquestes tres exposicions son, en definitiva, una invitació a endinsar-se en relats dissonants que obren espais de qüestionament, desplaçament i possibilitat.

Les exposicions

«Un joc de criatures»

Margit Kocsis i Rafel G. Bianchi

Amb la contribució d'Irene Pujadas

Bòlit La Rambla

«Un joc de criatures», al Bòlit La Rambla, estableix un diàleg entre la pintura de Margit Kocsis (Java, 1941 – Amsterdam, 1984), una instal·lació de Rafel G. Bianchi (Olot, 1967) i un text de l'escriptora Irene Pujadas (Sant Just Desvern, 1990).

Més enllà de la seva repercussió mediàtica com a model i actriu durant les dècades dels 60 i 70, Kocsis—artista holandesa vinculada a Argelaguer— va desenvolupar una obra introspectiva, centrada en figures infantils inquietants.

Bianchi, que la va conèixer quan era nen, revisita l'obra de Kocsis produint una sèrie de dibuixos i retallables (que el visitant es pot endur) que activen un joc amb allò que roman ocult i generen una tensió entre memòria i ficció.

3

El text d'Irene Pujadas proposa biografies imaginàries de l'artista per reivindicar una obra pictòrica eclipsada tant per la seva imatge sexualitzada com per la seva mort prematura.

«Aquí mateix en un altre lloc»

Víctor Balcells, Andrea Gómez, Will Lee, Daniel Moreno Roldán i Sara Sadik

Bòlit Pou Rodó

Al Bòlit Pou Rodó l'exposició col·lectiva «Aquí mateix en un altre lloc» s'endinsa en realitats digitals que donen peu a relats paral·lels i alternatius. La mostra aplega artistes que exploren el món virtual com a espai de construcció identitària i política i ho fan a través de videojocs, intel·ligència artificial i cultures d'internet. Situades en la difusa frontera entre realitat i ficció, les obres que s'hi mostren aborden conceptes universals com la fragilitat emocional, el desig, l'amor o el sentit de la vida.

Sara Sadik (Bordeus, 1994) crea relats iniciàtics amb videojocs protagonitzats per joves estigmatitzats com a *Khtobtogone* (2021) on el procés d'autosuperació del protagonista

esdevé un retrat íntim de la fragilitat emocional i del desig de transformació. A *Acedia of Arcadia* (2022), Will Lee (Chicago, 1991) indaga sobre el buit que sent un *gamer* un cop complerts tots els objectius del joc. Andrea Gómez (Medellín, 1977) explora la perifèria dels entorns virtuals a *Periferia* (2025), on avatars frustrats intenten traspasar els límits del metavers. Daniel Moreno Roldán (Barcelona, 1990), amb el videojoc *asdasd*, parodia els “bullshit jobs” (feines de merda) per reflexionar sobre el treball sense sentit i la productivitat a l’era digital. A cavall entre el documental, l’assaig i la ficció, Víctor Balcells (Barcelona, 1985) presenta una proposta, de nova producció, feta a partir de vídeos realitzats amb eines d’intel·ligència artificial.

«Maladaptive Daydreaming»

Elena Garrigolas

Amb la contribució de Mar Bosch

Bòlit Sant Nicolau

La proposta d’Elena Garrigolas (Girona, 1998) combina pintura, dibuix i animació en una instal·lació amb què explora cossos que desborden els límits d’allò normatiu.

4

A partir d’una experiència vital marcada per la repressió emocional i la negació del cos, l’artista ha construït un univers visual de surrealisme, sàtira i excés, poblat per figures antropomòrfiques i grotesques que aborden la contenció del cos, la culpa, els ideals de bellesa i la relació maternofilial des d’una perspectiva feminista. En les seves obres, el somieig excessiu emergeix com una estratègia ambivalent d’escapisme i supervivència, entre el refugi i l’alienació.

El text de Mar Bosch (Girona, 1981) s’endinsa en aquest fenomen a través d’una protagonista que fantasieja amb una altra forma de ser i que es debat entre un cos reclus en la puresa i la temptació del desig.

Programa públic

Style optimizer: l'estil ha mort

Presentació performàtica amb Víctor Balcells

Divendres 27 de març de 2026, a les 18.30 h

Bòlit Pou Rodó

En col·laboració amb el Festival MOT

Presentació d'un programa d'escriptura amb les últimes eines tecnològiques per a assistir i ajudar l'escriptor en la seva carrera literària: des de la fase d'inspiració passant per la planificació i recerca, escriptura i revisió.

Una estranya parella de ball

Conversa amb Rafel G Bianchi i Irene Pujadas

Dissabte 11 d'abril de 2026, a les 12 h

Bòlit La Rambla i Jardí del Bòlit Sant Nicolau

L'escriptora Irene Pujadas, que ha concebut un conjunt extraordinari de possibilitats biogràfiques per a la pintora Margit Kocsis, dialogarà amb l'artista Rafel G. Bianchi que ha creat una col·lecció de retallables a partir de l'obra de l'artista, en col·laboració amb la seva neta Lola Mesalles.

Doble negació

Conversa entre Elena Garrigolas i Mar Bosch

Dissabte 25 d'abril de 2026, a les 12 h

Bòlit Sant Nicolau

Visita a l'exposició d'Elena Garrigolas amb l'escriptora Mar Bosch, que compartirà el relat de ficció creat per a l'ocasió i explicarà com s'ha submergit en l'univers creatiu de l'artista.

5

20 minuts al marge

Visita comentada a les tres exposicions amb Bernat Daviu, curador

Dissabte 23 de maig de 2026, a les 12 h

Bòlit La Rambla Bòlit Pou Rodó i Bòlit Sant Nicolau

The Clicker Game

Activació amb Daniel Moreno Roldán

Dissabte 6 de juny de 2026, a les 11.30 h

Bòlit Pou Rodó

Amb humor i experimentació, aquesta activitat, que agafa la forma d'una mena de *masterclass* performativa, posa el focus en l'absurditat de les feines inútils que proliferen en l'ecosistema digital actual, i reflexiona sobre com les eines tecnològiques, la col·laboració forçada i la simulació de productivitat configuren el treball d'avui.

Una ciclista amb pistola

Conferència performàtica amb Gabriel Ventura

Divendres 26 de juny de 2026, a les 18 h

Jardí del Bòlit Sant Nicolau

A partir de la selecció d'una sèrie de notícies de diferents mitjans i èpoques, Gabriel Ventura traça un periple de fets insòlits i banals ocorreguts a Girona al llarg dels últims dos segles.

Biografies

Víctor Balcells Matas (Barcelona, 1985) és autor de les novel·les *Discotecas por fuera* (Anagrama, 2022) i *Hijos Apócrifos* (Alfàbia, 2014), així com del llibre de relats *Aprenderé a rezar para lograrlo* (Delirio, 2017), finalista del premi Setenil el 2017. En l'àmbit de l'art contemporani, és autor del llibre d'artista *189 errores* (Can Editions, 2017) i va ser finalista del premi Art Nou el 2016. Des del 2022, crea i comparteix contingut audiovisual artístic – cinematogràfic a xarxes com YouTube i Instagram.

Mar Bosch Oliveras (Girona, 1981) és llicenciada en filosofia i especialitzada en periodisme cultural per la Universitat de Girona. Actualment treballa per l'Aula d'Esriptura Vicenç Pagès Jordà com a cap d'estudis i professora i ho compagina amb les col·laboracions a premsa i amb tasques de dinamització lectora. La seva primera novel·la, *Bedlam. Darrere les hores càlides* (Empúries), li va valdre el XXXII Premi Just M. Casero. Després ha publicat *Les generacions espontànies* (Premi Setè Cel), *Vindrà amb mi després del diluvi*, *La dona efervescent* (Premi L'Illa dels Llibres), *El dia de l'esquerda* i *L'edat dels vius*, que va rebre el premi Crexells 2023. El 2025 ha publicat el recull de contes *Lliçons d'abisme*.

L'obra de **Bernat Daviu** (Fonteta, 1985) abasta la pintura, el vídeo, el disseny de vestuari, el menjar i la performance. Tant en les seves imatges com en les seves performances, treballa amb múltiples capes de significat que remetent a la fusió entre art i vida, o entre vivències personals i històries anònimes. Sovint amb ironia i amb referències a l'absurd, convoca la modernitat artística al costat d'elements de la vida quotidiana. Li interessen també els desplaçaments de significat creats pel temps i el context. L'activació és una part important dels seus projectes d'aquí que col·labori sovint amb ballarins, cineastes i professionals d'altres disciplines. És fundador i codirector de la galeria Bombon Projects. Ha presentat exposicions individuals Una Certa falta de

Coerência de Porto (2014), Loop Film Festival de Barcelona (2016), Fundació Arranz-Bravo (2017), al Mataró Art Contemporani (2021), Bombon projects de Barcelona (2021) i Joey Ramone a Rotterdam (2023), entre d'altres. Les seves performances i exposicions col·lectives s'han presentat en espais com el MACBA de Barcelona (2017 i 2022-2023), Fundació Joan Miró de Barcelona (2017), Arts Santa Mònica (2018), CaixaForum de Madrid (2019), Fundació Antoni Tàpies (2021) i Torrelloft (Copenhagen), entre d'altres. Té obra a la Col·lecció MACBA, la Col·lecció DKV, la Col·lecció de Central Saint Martins de Londres i la Col·lecció del Banc Sabadell.

Elena Garrigolas (Girona, 1998) és artista visual. Els dibuixos de Garrigolas giren al voltant de la forma femenina, un reflex de les seves pròpies lluites amb la imatge corporal i les expectatives socials. Els seus autoretrats són especialment poderosos, ja que revelen la veritat sense embuts de les seves experiències. Creixent en una família religiosa i assistint a una escola catòlica, s'enfronta als ensenyaments i les pressions que han donat forma a la percepció del seu propi cos. En un món cada cop més allunyat de l'acte de dibuixar, Elena Garrigolas defensa la seva importància com a fonament de totes les formes d'art visual. El seu surrealisme feminista explora la maternitat, la bellesa deformada i el retrat antropomòrfic.

Rafel G. Bianchi (Olot, 1967) és llicenciat en Belles Arts i doctor per la UB on des de 2013 hi treballa com a docent. Com a artista plàstic (signa el seu treball amb el nom Rafel G. Bianchi), ha realitzat exposicions nacionals i internacionals, individuals i col·lectives, en institucions com el Palais de Tòquio (París) o el MACBA de Barcelona. Ha rebut diversos premis i reconeixements com una de les beques d'Arts Plàstiques Fundació Marcelino Botín el 2007 o el Premi de Pintura Vila Casas el 2022. Després de la mort del seu pare (el pintor Rafael Griera Calderón) succeïda en el 2018, Rafel Griera Padrosa/Rafel G. Bianchi ha interpretat l'estudi del treball del seu pare com a part de la seva pràctica artística a partir de l'escriptura i el comissariat d'exposicions: Galeria SIS a Sabadell (2022), La Casa de la Paraula, a Santa Coloma de Farners (2023) i a la Sala Oberta del Museu de la Garrotxa el 2024.

Daniel Moreno Roldán (Barcelona, 1990) és artista visual i músic. El seu treball investiga la relació entre tecnologia, memòria i cultura digital, amb una atenció especial als processos d'arxiu i conservació a Internet. La pràctica se situa en una contradicció: l'ús conscient i comunitari de la tecnologia —vinculat al DIY i la cultura hacker— i les lògiques d'acceleració i visibilitat de les xarxes socials. En aquesta bretxa, i a través de diferents mitjans (com la instal·lació audiovisual, l'animació, o el concert), explora com

els llenguatges informals de la xarxa —com l'humor, la ironia o els mems— poden funcionar com a eines de reflexió crítica i com a formes de pensar el que és polític des del que és quotidià i aparentment banal. Recentment ha mostrat el seu treball en espais com el MACBA (Barcelona), La Capella (Barcelona), Disseny Hub (Barcelona), La Casa Encendida (Madrid), Biennal de Lió (França), Getxophoto (Getxo), Bombon Projects (Barcelona), Art-O-Rama (Marsella, França), Pixelache (Helsinki) i d'altres.

Irene Pujadas (Sant Just Desvern, 1990) viu a Barcelona. Va treballar cinc anys a la revista Butxaca, ha escrit per a mitjans com l'Ara Llegim, La Llança o La Lectora, i ha participat en diverses antologies de relats. L'any 2017 va cofundar la revista de ficció Branca i actualment treballa a Angle Editorial. El 2020 va guanyar el Premi Documenta amb *Els desperfectes*, un recull de contes que va rebre també el Premi Ciutat de Barcelona; l'estiu del 2024, el relat que dona títol al conjunt va publicar-se a la revista The New Yorker. *La intrusa* (L'Altra Editorial, 2025) és la seva primera novel·la, que darrerament ha estat guardonada amb el premi Finestres 2026.

Sara Sadik (Bordeus, 1994) és una artista visual que treballa amb el vídeo, la instal·lació, la performance i la fotografia per explorar les dimensions narratives i simbòliques de la cultura contemporània. En el seu paisatge artístic afloren de manera recurrent les narratives visuals i les pràctiques interactives. Mitjançant la hibridació de la ficció i les fonts documentals, elabora viatges iniciàtics on els protagonistes confronten les seves vulnerabilitats, desitjos i aspiracions, en mons onírics on la pantalla esdevé un camp de joc. Arrelada en la cultura popular actual —els videojocs, la ciència-ficció, el rap francès, el manga o els reality shows—, la seva obra s'inspira en allò que anomena “beurcore”, un terme amb què designa la cultura juvenil desenvolupada per membres de classe treballadora de la diàspora magribina a França. Lluny de limitar-se a una estetització de les cultures urbanes, la pràctica de Sara Sadik es defineix pel seu caràcter transformador: més que representar una realitat social, la transmuta, convidant a repensar identitats, desplaçaments i utopies contemporànies. Ha exposat en institucions com Luma Arles, la Villa Medici, el Singapore Art Museum i el MACRO Museum, i ha participat en esdeveniments internacionals com la Manifesta 13 i la Biennal de Lió.

Andrea Gómez (Medellín, 1977) és una artista que viu i treballa entre Barcelona i Bogotá. Formada en Arts Plàstiques a la Universitat Nacional de Colòmbia, en Belles Arts a la Universitat de Barcelona i amb un màster en Estudis Comparats en Literatura, Art i Pensament per la Universitat Pompeu Fabra, la seva pràctica transita entre la

pintura, el dibuix, les arts gràfiques, els projectes col·laboratius i l'experimentació sonora. La seva recerca aborda les transformacions del llenguatge en l'era digital, les tensions entre materialitat i immaterialitat, així com les relacions entre ciència i metafísica. Cofundadora de L'Automàtica, *Todojunto* i altres iniciatives culturals, ha exposat individualment i col·lectivament en espais d'Europa i Amèrica Llatina, i ha participat en fires i biennals internacionals. El seu treball també ha estat publicat en llibres i revistes especialitzades, i ha col·laborat amb institucions com el MACBA o la Fundació Miró.

Will Lee (Chicago, EUA, 1991) crea videojocs i vídeos amb jocs. El seu treball mira d'aconseguir una estètica de nivell zero, o les condicions mínimes per a l'experiència. Ha exposat a table (Chicago), Artists Space (Nova York) i The Kitchen's Video Viewing Room (Nova York). Va ser becari a Ashkal Alwan (Beirut, Líban), al Whitney Independent Study Program (Nova York) i a la Residència de Recerca de The Kitchen (Nova York). Viu al Midwest, però enyora el Gran Mar.

Gabriel Ventura (Granollers, 1988) és poeta. El seu treball s'expandeix cap a altres disciplines com la performance, la crònica, el cinema o la investigació. Entre les seves últimes publicacions destaquen *W* (2017; reedició ampliada, 2019), *Apunts per a un incendi dels ulls* (2020) -poemari que ha donat títol a una exposició al MACBA- o *La nit portuguesa* (2021), crònica de rodatge de Liberté, pel·lícula d'Albert Serra. També és autor de *Passió i cartografia per a un incendi dels ulls*, un text-acció realitzat al MACBA el 2022. Acostuma a col·laborar amb l'artista Rosa Tharrats, amb qui ha codirigit els curtsmetratges *Els miracles del mestre Cabestany* (2023) o *El riu era verd i blau i groc* (2024), presentat a Manifesta 15 i a Márgenes Festival. Ha rebut la beca Montserrat Roig i ha fet estades en diverses residències literàries, com la Residència Finestres. Les seves obres s'han presentat en festivals i espais com Eufònic, Fundació Brossa, Bombon Projects, Fundació Tàpies, Festival Eñe, Festival Veu, Barcelona Poesia, Festival Poesia i +, entre d'altres. Els seus poemes s'han traduït a l'anglès, francès, grec, neerlandès, turc i portuguès. Actualment és professor a BAU i treballa en una òpera (de la qual ha escrit el llibret) i en un nou assaig.

Espais i horaris

Bòlit La Rambla

Rambla de la Llibertat 1 / 17004 Girona

De dilluns a divendres de 9 a 20 h

Dissabtes de 9 a 14h i de 15 a 20 h

Diumenges i festius de 9 a 14 h

Bòlit Pou Rodó

Plaça Pou Rodó 7-9 / 17004 Girona

Dimecres i diumenges d'11 a 14 h

Dijous, divendres i dissabte d'11 a 14 h i de 15 a 19 h

Festius a consultar

Bòlit Sant Nicolau

Plaça de Santa Llúcia 1 / 17007 Girona

Dimecres i diumenges d'11 a 14 h

Dijous, divendres i dissabte d'11 a 14 h i de 15 a 19 h

Festius a consultar

10

Més informació i descàrrega d'imatges

bolit@ajgirona.cat

972427627

www.bolit.cat

<https://nextcloud.ajgirona.org/index.php/s/4Yr2jZQHrSa2mdH>

